

Η εορτή του Αγίου Κλήμη στην Ι.Μ Τιμίου Προδρόμου Σκήτης Βεροίας (ΦΩΤΟ)

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας](#)

© Kosmas Karagiannis IMBNK

Την Τετάρτη 23 Νοεμβρίου στην πανηγυρίζουσα Ιερά Μονή του Τιμίου Προδρόμου Σκήτης Βεροίας τελέσθηκε δισαρχιερατικό Συλλείτουργο με την ευκαιρία της εορτής του Αγίου Κλήμεντος Αρχιεπισκόπου Αχρίδος, η κάρα του οποίου αποθησαυρίζεται στην Ιερά Μονή.

Στο Δισαρχιερατικό Συλλείτουργο προεξήρχε ο Θεοφιλέστατος **Επίσκοπος Βελίκης κ. Σιώνιος**, Ιεράρχης της Εκκλησίας της Βουλγαρίας, ο οποίος χοροστάτησε και στον Όρθρο και συμμετείχε ο εγχώριος ιεράρχης **[Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων](#)**, ο οποίος κήρυξε και τον θείο λόγο.

Μετά το πέρας της πανηγυρικής Θείας Λειτουργίας οι Αρχιερείς και οι ευλαβείς προσκυνητές, είχαν την ευκαιρία να επισκεφτούν και να ξεναγηθούν στην έκθεση υδατογραφιών του κ. Αποστόλου Χολέβα.

Το κήρυγμα του Μητροπολίτη Βεροίας

«Κλήμα ἡ ἀληθῆς Ἀμπελος, σέ ἐβλάστησε τῷ βίῳ Κλήμη, ὑπό τοῦ Θεοῦ γεωργούμενον καί καρπῷ πολλῷ εὐθηνούμενον, δωρεᾶ τοῦ Πνεύματος».

Ὡς κλήμα τῆς ἀληθοῦς Ἀμπέλου χαρακτηρίζει ὁ ἱερός ὑμνογράφος τόν ἐορταζόμενο καί ἰδιαιτέρως τιμώμενο στήν Ἱερά αὐτή Μονή τοῦ Τιμίου Προδρόμου Σκήτης Βε-ροίας καί στήν Ἱερά Μητρόπολή μας ἅγιο Κλήμεντα, ἀρχιε-πί-σκοπο Ἀχρίδος τόν θαυματουργό.

Καί τόν χαρακτηρίζει ως κλήμα τῆς ἀληθοῦς Ἀμπέλου, διότι ὁ ἅγιος Κλήμης ὄντως ἐβλάστησε μέσα στήν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος εἶναι, ὅπως ὁ ἴδιος δια-κηρύσσει, ἡ Ἀμπελος ἡ ἀληθινή, καί ὅσοι πιστεύουν σ' Αὐτόν εἶναι τά κλήματα.

Κλήμα, λοιπόν, τῆς ἀληθινῆς Ἀμπέλου ὁ ἅγιος Κλήμης, ὡς μέλος συνειδητό τῆς Ἐκκλησίας, ὁ ὁποῖος ὄχι μόνο ἐβλάστησε χάριτι Θεοῦ, ἀλλά καί αὐξήθηκε καί καλλιεργήθηκε μέσα σ' αὐτήν καί ἀξιώθηκε νά δώσει μέ τή χάρη τοῦ Παναγίου Πνεύματος, τό ὁποῖο διανέμει ὅλα τά χαρίσμα-τα, καρπούς πολλούς.

Καί δέν ἦταν τυχαῖο τό γεγονός ὅτι ὁ ἅγιος Κλήμης ἐβλάστησε ὡς κλήμα τῆς ἀληθοῦς Ἀμπέλου, ἄν καί τίποτε ἀπό ὅσα συμβαίνουν στόν κόσμο καί στή ζωή μας δέν γίνονται τυχαῖα. Στήν περίπτωση ὅμως τοῦ ἁγίου Κλήμεντος ὁ Θεός ἐπέτρεψε νά βλαστήσει, ὥστε νά ἐπεκταθεῖ ἡ ἄμπελος, νά ἐπεκταθεῖ ἡ Ἐκκλησία του, καί νά εἶναι πολ-λοῖ ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι θά ὠφελοῦντο ἀπό τούς καρπούς του. Γι' αὐτό καί ἀξίωσε ὁ Θεός τόν ἅγιο Κλήμε-ντα νά συνδεθεῖ καί νά μαθητεύσει παρά τούς πόδας τῶν ἁγίων αὐτα-δέλφων, ἰσαποστόλων καί φωτι-στῶν τῶν Σλάβων, τῶν Θεσσαλο-νι-κέων ἁγίων Κυρίλλου καί Μεθο-δίου, τούς ὁποίους ἀκολούθησε στίς ἱεραποστολικές τους πορεῖες, γιά νά κηρύξουν τό Εὐαγγέλιο, καί διδά-χθη-κε πολλά. Μετά μάλιστα ἀπό τήν κοίμηση τοῦ ἁγίου Μεθοδίου, ὁ ἅγιος Κλήμης συνέχισε τό ἔργο τους μέ τή βοήθεια καί τή συμπα-ράσταση καί ἄλλων μαθητῶν τους, ὥστε νά ἀπλωθεῖ ἡ Ἀμπελος τοῦ Χριστοῦ καί τῆς Ἐκκλησίας καί στούς λαούς πού ζοῦσαν «έν χώρα καί σκιᾷ θανάτου», καί γεωργού-μενοι μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ διά τοῦ ἁγίου Κλήμεντος νά δώσουν καί αὐτοί «καρπὸν πολύν».

Ὁ χαρακτηρισμός ὅμως τόν ὁποῖο ἀποδίδει ὁ ἱερός ὑμνογράφος στόν ἐορταζόμενο ἅγιο ἱε-ράρχη τῆς Ἐκ-κλησίας μας, τόν ἅγιο Κλήμεντα, τοῦ ὁποῖου ἔχουμε ζωντανή τήν παρουσία ἀνάμεσά μας μέ τή σεπτή καί χαριτόβρυτο κάρα του, ἀλλά καί ἡ ζωή τοῦ τιμωμένου ἁγίου, μᾶς ὑπενθυμίζει τόν λόγο τοῦ Κυ-ρίου μας, τόν ὁποῖο θά πρέπει νά ἔχουμε διαρκῶς κατά νοῦ, ἐάν θέ-λουμε νά ἀκολουθήσουμε καί ἐμεῖς τό παράδειγμα τοῦ ἁγίου μας καί νά μὴν τόν τιμοῦμε μόνο «τοῖς χεῖ-λεσιν».

Καί ὁ λόγος τοῦ Κυρίου μας εἶναι σαφής καί ἡ ζωή τοῦ ἁγίου Κλή-μεντος τόν ἐπιβεβαιώνει. Ὁ Χρι-στός εἶναι ἡ ἄμπελος καί οἱ πιστοί, ὅλοι ἐμεῖς, τά κλήματα,

ἀλλά «κα-θώς τό κλῆμα οὐ δύναται καρπὸν φέρειν ἄφ' ἑαυτοῦ, ἐάν μή μείνη ἐν τῇ ἀμπέλῳ, οὕτως οὐδέ ὑμεῖς ἐάν μή ἐν ἐμοί μείνητε», λέγει ὁ Χρι-στός. Ὅπως, δηλαδή, τό κλῆμα δέν μπορεῖ ἀπό μόνο του, δέν μπορεῖ ἀποκεκομμένο ἀπό τήν ἄμπελο, νά φέρει καρπὸ, ἔτσι καί ἐμεῖς δέν μποροῦμε νά φέρουμε καρπούς, ἐάν δέν μείνουμε ἐνωμένοι μέ τόν Χριστό.

Ἐάν ὁ ἅγιος Κλήμης ἐπέτυχε μέσα σέ τόσες δυσκολίες, μέσα σέ τόσες ἀντιξοότητες, μέσα σέ τόσους διωγ-μούς νά ἐπιτελέσει αὐτό τό μεγάλο ἔργο τό ὁποῖο ἐπετέλεσε, νά συνεχίσει τόν ἐκχριστιανισμό τῶν Βουλγάρων καί τῶν νοτιοσλα-βι-κῶν φύλων ἀλλά καί τό μεγάλο ἐκπολιτιστικό του ἔργο καί τό ἐξίσου μεγάλο μεταφραστικό ἔργο, τή μετάφραση δηλαδή λειτουρ-γι-κῶν, θεολογικῶν καί ἄλλων κει-μένων ἀπό τήν ἐλληνική στή σλα-βική γλώσσα, πλουτίζοντας ἔτσι τούς Σλάβους μέ μία λογοτεχνία τήν ὁποία δέν διέθεταν μέχρι τότε, τό ἐπέτυχε γιατί ἔμεινε ἐνωμένος μέ τόν Χριστό καί τήν Ἐκκλησία.

Ὅλο τό ἔργο τό ὁποῖο ἐπιτελοῦσε, δέν τό ἔκανε στό ὄνομά του, δέν τό ἔκανε ὡς ἄτομο, γιά τή δική του προβολή καί δόξα, τό ἔκανε στό ὄνομα τοῦ Χριστοῦ καί τῆς Ἐκ-κλη-σίας, πάντοτε μέ ὑπακοή καί μέ ἀνα-φορά στήν Ἐκκλησία τῆς Κωνστα-ντινουπόλεως, ἡ ὁποία εἶχε στεί-λει ἀρχικά καί τούς ἁγίους Κύριλλο καί Μεθόδιο γιά νά εὐαγγελισθοῦν τόν Χριστό στούς σλαβικούς λα-ούς. Γι' αὐτό καί τό ἔργο του εἶχε τή χάρη καί τήν εὐλογία τοῦ Θεοῦ. Γι' αὐτό καί ἀπέδωσε καρπούς καί ὁδή-γησε στή σωτηρία τούς ἀνθρώ-πους πού ἦταν γιά αἰῶνες δέσμιοι προλήψεων, προκαταλήψεων καί δαιμονικῶν ἐπιρροῶν, καί ἁγίασε καί τόν ἴδιο, ὁ ὁποῖος μέ αὐταπάρ-νηση καί αὐτοθυσία καί χωρίς νά ὑπολογίζει τόν κόπο, ἔσπειρε στίς ψυχές τους τόν σπόρο τοῦ Εὐαγγε-λίου καί τούς ὁδήγησε στήν ποίμνη τοῦ

Χριστοῦ.

Αυτό αποτελεί δίδαγμα καί για όλους ἐμᾶς. Διότι ὅλοι, καί οἱ κλη-ρικοί καί οἱ λαϊκοί, εἴμεθα κλήμα-τα τῆς νοητῆς Ἀμπέλου, τοῦ Χρι-στοῦ, καί, ἐάν θέλουμε ὄντως νά προαγόμεθα στήν ἐν Χριστῷ ζωή, νά ἀποδίδουμε τούς καρπούς πού περιμένει ἀπό ἐμᾶς ὁ Χριστός καί νά προοδεύσουμε πνευματικά, θά πρέπει νά μένουμε ἐνωμένοι μέ τόν Χριστό, μέ τήν Ἐκκλησία καί μέ τόν Ἐπίσκοπο, ἐνωμένοι μέ τά ἱερά μυστήρια, διά τῶν ὁποίων θά ἔχου-με τή χάρη τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ἡ ὁποία καί θά μᾶς προστατεύει καί θά μᾶς ἀγιάζει, ὅπως ἀγίασε καί τόν ἐορταζόμενο ἅγιο Κλήμεντα, ἀρχιεπίσκοπο Ἀχρίδος, τόν θαυμα-τουργό, τοῦ ὁποίου οἱ πρεσβεῖες καί ἡ χάρη εὐχόμαι πατρικά νά μᾶς συνοδεύουν.

Σήμερα εἴχαμε τή χαρά νά συλ-λειτουργήσουμε σ' αὐτή τή μεγάλη ἐορτή τῆς Ἱερᾶς μας Μονῆς, τήν ἐορτή τοῦ ἁγίου Κλήμεντος, μέ τόν Θεοφιλέ-στατο Ἐπίσκοπο Βελίκης κ. Σιώνιο, προσφιλῇ καί ἀγαπητό ἀδελφό ἀπό τήν Ἐκκλησία τῆς Βουλγαρίας, ἡ ὁποία τιμᾷ ἰδιαίτέρως τόν ἅγιο Κλήμεντα, ὡς φωτιστή καί διδά-σκα-λό της, καί νά συνεορτάσουμε τόν κοινό μας ἅγιο.

Ὁ Θεοφιλέστατος ἐπισκέπτεται προσκυνηματικά αὐτές τίς ἡμέρες τὴν Ἱερά μας Μητρόπολη, καὶ εἶναι ὄντως ἀγαθὴ συγκυρία ἡ παρουσία τοῦ ἀφενός χθές, στὴν Ἱερά Μονὴ τῆς Παναγίας Δοβρά, ὅπου προσέφερε δύο ὠραιότατες εἰκόνες, τόσο τοῦ ἀποστόλου Παύλου, τοῦ ἱδρυτοῦ τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλησίας, ὅσο καὶ τοῦ ἀποστόλου Πέτρου, καὶ ἀφετέρου σήμερα, πού ἔχουμε τὴ χαρὰ νὰ συνεορτάζουμε ἐδῶ, στὴν Ἱερά Μονὴ τοῦ Τιμίου Προ-δρόμου Σκήτης Βεροίας, καθὼς καὶ ὁ ἴδιος εἶναι ἡγούμενος μιᾶς ἱστορικῆς μονῆς στό Μπάτσκοβο τῆς Βουλγαρίας.

Ἐτσι εἶχαμε ἀπὸ κοινοῦ τὴν εὐλογία νὰ λειτουργή-σουμε στὴν ἱστορικὴ αὐτὴ Μονὴ τῆς Σκήτης τῆς Βεροίας, τὴν ὁποία ἀγίασε μέ τὴν παραμονή του καὶ τὴν ἄσκησή του ὁ κορυφαῖος θεολόγος καὶ ἱεράρχης τῆς Ἐκκλησίας μας, ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς, ἀρχιε-πίσκοπος Θεσσαλονίκης, καὶ ἡ ὁποία ἀγιάζεται ἀπὸ τὴ χάρη καὶ τῆς σεπτῆς καὶ θαυματουργοῦ κά-ρας τοῦ ἁγίου Κλήμεντος, ἀρ-χι-επισκόπου Ἀχρίδος, ἡ ὁποία μάλιστα μυροβλύζει, τὴν ὁποία καὶ μεταφέραμε πρό ἑξαετίας στό Πα-τριαρχεῖο τῆς Βουλγαρίας, μέ τὴν εὐκαι-ρία τῶν ἐορτασμῶν γιὰ τὰ 1600 χρόνια ἀπὸ τὴν κοίμηση τοῦ ἁγίου Κλήμεντος.

Καλωσορίζω μέ πολλή ἀγάπη καί ἀδελφικό σεβασμό τόν Θεοφιλέστατο καί τόν εὐχαριστῶ ἀπό καρδίας καί ἐγώ ἀλλά καί ὁ Καθηγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς π. Πορφύριο καί ἡ Ἀδελφότητα, πού σήμερα εἴχαμε τή χαρά νά συλλειτουργήσῃ ἐδῶ στόν ναό μας καί νά εὐλογήσῃ ὅλους σας. Ἄς ἔχουμε πλούσια τήν εὐλογία καί τή χάρη τοῦ ἁγίου Κλήμεντος ἀλλά καί τήν εὐχή καί τήν εὐλογία τοῦ Θεοφιλεστάτου.